

mag HASADÁS

2008 - 7-8.

A hírújság megjelenését az NCA támogatja

„A köszönet minden együttműködőnek egyformán méretik” - Mag-házunk szentelő ünnepségének gondolatai -

„Tollad nem érdemes felemelni, egy csöpp tintát nem érdemes papírra ejteni, egy negyedórát nem érdemes életedből arra vesztegetni, hogy olyasmit írájál, ami a tömegeknek és félművelteknek tetszik, aminek olvasatára felkiáltanak: „Ó! Igen! Mi is így gondoltuk!...” - amiért érdemeket akaszt melledre a hivatalos világ, sok pénzt fizet neked valamilyen irodalmi üzem, s a pénzen szép házat építhetsz, melyet aztán megtömhetsz ritka tárgyakkal és nemes bútorokkal! Mert ami nekik tetszik, a tömegnek, az mindig félreértés részükről, vagy áruulás a te részedről. Ami kitüntetés, az aranyfüst, gyermekes játékszer. S a sok pénz, melyet a világnak tettő munkáért kaphatsz, a szép ház, melyet e pénzen építhetsz, mindez kód csak, a világerők lehelete elfújja egy napon.

Te ne törődj mással, csak a haggal, melyet az angyal kiált feléd, mikor munkádra biztat.”

Bevezető gondolataimat Márai Sándor Füveskönyvéből idéztem: „Arról, hogy mit érdemes és mit nem érdemes cselekedni”

Mi, házigazdák, akik megálmodtuk és megvalósítottuk ezt a helyet, úgy gondoljuk, hogy itt, Komárom Koppánmonostoron a Csendes utcában érdemes dolgot cselekedtünk. S, akik ma itt összegyűltünk, mindannyian kapcsolódunk ehhez a cselekedethez. Mindannyian, bár kötődésünk sokszínű és szerteágazó. Hiszen lehetünk tagok, alkalmazottak, önkéntesek, támogatók, lelkesítők, érdeklődők, vagy használók.

Mindenkit, aki meghallotta, hallja az angyal hívó hangját felsorolni nem tudunk, kiemelni, sorrendet felállítani nem kívánunk. A köszönet minden együttműködőnek egyformán méretik.

Három díszvendéget azonban köszöntünk e jeles napon.

Mészáros Zsuzsát, aki 1997-ben 11 évvel ezelőtt életre hívta az egyesületet. Az Élettér Egyesület egyetlen tiszteletbeli tagját és örökös elnökét.

Hallgató Évát és Beke Pált, akiknek civil közösségfejlesztő szellemisége és szakmai tapasztalata olyan iránytű egyesületünk életében, melynek iránymutatását a mai napig követjük.

Köszönjük, hogy mindketten elfogadták felkérésünket, vállalták Mag-házunk és a benne folytatott tevékenységek védnökségét.

A szakmai munka, melyet mi itt végzünk tág, számos területre kihat, bemu-

Védnökeink: Beke Pál és Hallgató Éva

tatása sok időt venne igénybe. Többet, mint amit mi ma erre szántunk. Így ezt a felsorolást és bemutatást is elhagyjuk.

Mi, ma ünnepelni készülünk és erre az ünnepi alkalomra invitáltuk Önöket is.

Az ünnepünk is egy kicsit szokatlan. Nincs zene, tánc, szavalat, a köszöntők hada és a show is elmarad. Nem is értünk hozzá. Amit mi végzünk, nem kíván színpadot, színes lámpákat, pompát és paripát. Tesszük, amit kell. Csendesen, a háttérben, a mellékutcában. Ünnepelni is így szeretnénk.

Gondoltuk, örüljünk egymásnak és beszéljünk. Csak úgy, ahogy éppen jól esik, a hétköznapi ünnepek rendkívüliségével, az egymás iránt érzett, táplált jóindulattal és udvariassággal. Tehát az ünnepel.

Sokat dolgoztunk, most egy kicsit megpihenünk. Szellemi és fizikai munkánk eredménye mindaz, ami most bennünket körülvesz. Egy hosszú és nehéz folyamat állomása a mai nap. A mindennapok nehéz vívódásait éljük mi is, ahol a napi fennmaradás a tét.

Talán soha nem volt annyira szükségünk az Isteni gondviselés kegyelmére mint most. Ma, itt, Koppánmonostoron, a Csendes utcai Mag-házban.

Tisztelettel kérjük tehát a város keresztény egyházainak képviselőit – Pados József Apát Urat és Nagy Attila Tiszteletes Urat - szenteljék meg Mag-házunkat és adják áldásukat tevékenységére, küldetésére, hogy az általuk közvetített Isteni erővel tudjuk folytatni megkezdett utunkat.

Monostori Éva

Mag-Ház szentelése

„... s a harang szavát ha hallod, Isten szava szól.”

Dr. Simon József koppánmonostori apát június 29-én szentelte meg kápolnánk új harangját

„... Egy egyházközségben az irányító - átvitt értelemben - természetesen a harang, amely itt az ő üzenetével, az ő eszmei tartalmával az embereket az itteni egyházba gyűjti össze, és imára hívja őket. ...

Mostantól fogva ebből a toronyból a harang szava szól. A helyi egyház, a harang szava által irányítja híveit. ... A harang feladata hívni az élőket imádságra, templomba elsíratni a halottakat. Bizony az életből való távozás a harang szaván keresztül is figyelmeztet, imádkoztatok a megholtakért. Gonosz ártó erőket megtöröm, ez a harmadik feladata. Van még egy feladata. Annak idején gyerekoromban, a mi falunkban (Vas megyében) rengeteg erdő volt és este nyáron kilenc órakor mindig harangoztak. Miért? Az eltévedtekhez. Akik az erdőbe bolyongtak, a harang szava után igazodtak el. És kedves testvéreim, Dante kezdő sorai így szólnak: „Az emberélet útjának felén egy nagy sötétlő erdőbe jutottam én és a kánpad sehol nem

lelém” a lelkiileg tévelygő embereknek szól a harang is, hogy keressék az utat az élet helyes megoldásaihoz. Sok lelkiileg tévelygő embernek nincs vallása. Most a vallásokat is piacra dobják, ilyen-olyan vallások, keleti vallás meg még száz féle vallást oda dobnak elénk, mintha piacon volnánk, ott válogathatunk. Hát nem, a keresztény hit nem a válogatás eredménye, hanem annak, hogy Isten szólt hozzám és én elfogadom. Van megoldás, van értelmes, értékes emberi élet, s a harang szavát ha hallod, Isten szava szól. A harang irányít téged és te kövesd a hangot. ...

Sorsunk szavát éltesse a harang nyelve, s bár keble hideg szívtelen, éberem lendülő figyelme kíséren át az életen. S ahogy fülünkben messze hangzó szózata mennybe vész, példázza, hogy nincs maradandó itt a földön minden földi elenyész.”

Dr. Simon József
koppánmonostori apát

Első Szalmaláng

Csupán egy kellemes délután, tele vidám, tréfás próbákkal, sok-sok résztvevővel és jó hangulattal.

Ez volt az első „Szalmaláng” Szalmafesztiválunk. Sétáltunk, alkottunk, ügyeskedtünk, sütöttünk, főztünk, énekeltünk és égettünk. Jövőre újra megpróbáljuk!

Mi teszünk egy részt az egészhez!

Idén negyedik alkalommal veszünk részt, vállalunk szerepet a nemzetközileg is ismert Állampolgári Részvétel Hete rendezvénysorozatán.

Mi az Állampolgári részvétel hete?

Egy kampányhét, a közép-kelet európai hálózatok együttes és hangsúlyos megnyilatkozása annak érdekében, hogy az állampolgári részvétel problematikája erőteljesebben jelenjen meg az európai médiában, politikában és a civil társadalomban.

Olyan rendezvények sorozatából áll, amelyek harsányan, mindenki által érzékelhetően hívják fel a szűkebb és tágabb társadalmi környezet figyelmét a részvételi demokrácia fontosságára. A programok figyelemfelkeltő jellegűek, a közjó gyarapítását, a helyi közösségi és civil cselekvést helyezik a középpontba, s azt is bemutatják, hogy

mindez lehetséges. Helyi, megyei és országos akciók, szakmai és civil találkozók, médiaesemények, nyilvános gyűlések, stb. adják össze a programját.

Hogyan csatlakozhatsz?

Az ÁRH-hoz mindenki csatlakozhat, aki fontosnak érzi az emberi kezdeményezés, cselekvés és részvétel fejlesztését, a demokrácia és a civil társadalom erősítését. Örömmel fogadjuk olyanok érdeklődését, akik szívesen szerveznének az állampolgári részvételhez kapcsolódó programokat, de olyan szervezeteket is, amelyek az

ÁRH-t hozzákapcsolnák meglévő, vagy futó kezdeményezéseikhez. Mindenki más is hozzájárulhat a program sikeréhez, aki ellátogat az ÁRH eseményeire, vagyis ha részt vesz a részvétel hetén.

Azért érdemes részt vened, mert:

országszerte olyan témákról esik szó, melyek az emberekről és közösségeikről szólnak. Nem az állandóan és mesterségesen gerjesztett politikai, illetve médiatematicákról, hanem helyi, kistérségi ügyekről, problémákról és megoldási alternatívákról. Terítékre kerül maga a részvétel, illetve a demokrácia fogalma, az aktív állampolgáriság, a beleszólás, a helyi cselekvés lehetőségei és láthatóvá válnak a hazai jó gyakorlatok.

Komárom környékén induló cselekvési kezdeményezések:

- Szeptember 19. 1700 óra „Hal-kabban járjon, aki él...” Fotókiállítás a Nagy Háború befejezésének 90. évfordulóján a Monostori Erőd tanácstermében. A kiállítási anyagot összeállította és rendelkezésünkre bocsátotta: Krajczáros Alapítvány, Székesfehérvár. A tárlatot megnyitja: Fellner Adrienn és Németh István. (Élettér Egyesület)

- 2008. szeptember 20. 14.00

óra „Sem gyűlölettel, sem erőszakkal” – Eszterházy János emlékére Felvidéki Kitelepítettek és Deportáltak VII. Országos Találkozója Észak-Komárom, Református templomban. (Kecskés László Társaság)

- 2008. szeptember 20. 1000 óra Az egykori szekeres gazda családok találkozója az Észak-Komárom, Református templomban. (Kecskés László Társaság)

- Szeptember 20. Szüreti felvonulás Mocsán. (Mocsaik Mocsáért Egyesület)

- Szeptember 20. 1000 órától Reneszánsz nap Ácson a Kultúrházak éjjel-nappal rendezvénysorozatán belül. (Bartók Béla Művelődési Ház)

- Szeptember 20. 1900 óra Amatőr filmek bemutatója Komáromban a Jókai Filmszínházban a Kultúrházak éjjel-nappal rendezvénysorozatán belül. (Csokonai Művelődési Központ)

- 2008. szeptember 21. 10.00 órától „Híres Komárom” Történelmi hétpróba a komáromi alkotók, és művészeti csoportok, kisközösségek, valamint a civil szervezetek közreműködésével a Monostori Erődben. (Csokonai Művelődési Központ)

- 2008. szeptember 23. 14.00 óra Eszme-csere a Bábolnai Gyermekekönkormányzat tagjaival a Bábolnai Általános Iskolában. (Élettér Egyesület)

- Szeptember 24. 1000 óra Ifjúsággal foglalkozó szakemberek találkozója. 1700 óra Ifjúsági csoportok, szervezetek találkozója Nagyigmádon a Művelődési Házban. (Élettér Egyesület)

- Szeptember 26. 1600 óra a Komáromi Közművelődési Tanács alakuló ülése és beiktatása a városháza Kistanácstermében. (Élettér Egyesület)

- Szeptember 27. 14.00 órától „Más-nap” Esélyegyenlőségi nap a komáromi Jókai Ligetben. (Máltai Szeretetszolgálat)

-* Szeptember 27. 1000 órától Civil Nap Tatabányán a Közművelődés Házában (United Way Vértes Vidéke Alapítvány)

„Nem minden új, ami fénylik!”

Bizonyára Neked is van olyan holmid, amit meguntál, kinőttél, modernebbre cserélnél.

Még jól működik, és sajnálad kidobni.

Neked már terhes a tárolása, van viszont olyan ember, aki hasznát venné, neked pedig egy kis bevételi forrás a közeledő karácsonyi ajándékozáshoz.

Ezért szervezzük meg október 31-én 15.00 órától zsbivásárunkat. Hozd el a megunt dolgaidat. Cseréld el, vagy pár „krajcárért” válj meg tőle, hogy az új gazdájának még hasznára, kedvére lehessen.

Alattvaló, vagy állampolgár?

Fejleszthető-e a társadalmi tőke? Ilyen és ehhez hasonló kérdésekről cseréltek eszmét az V. nyári egyetem résztvevői Kunbábonyban. Ezen a nyáron én is részese lehettem a közösségfejlesztők közös gondolkodásának.

Ezelőtt két évvel szinte csak percekre ugrottunk be a rendezvényre, de én akkor és ott megfertőződtem. Ráébresztettek arra, hogy mennyire egysíkúvá vált a gondolkodásom, s hogy az én problémámnál sokkal nagyobb – nekem nagyobbnak tűnő-, s ráadásul egészen más társadalmi rétegeket érintő kérdések is léteznek.

Az ország más-más szegletéből érkezők „ugyanazon a hangszeren játszottak, fél szavakból megértették egymást”, pedig egészen más témában dolgoztak. Azt mondták magukról, hogy ők egy zárt közösséget alkotnak, de engem, egy majdnem kívül-

állót - s gondolom másokat is -tárt karokkal fogadtak.

Lassan már nem csak érzem, de tudom is, mit jelent civilnek lenni, s egyre jobban érlelődik bennem a gondolat, hogy még jobban közjük tartozónak kellene lennem. Velük dolgozva sok minden átértékelődik még a hétköznapokban is, szélesedik az ember látóköre, érzékenyebbé válik a világ dolgaira.

A legnehezebbet, amit ők magukénak vallanak, a fontossági sorrend megváltozását, megváltoztatását mindenkinek tanulni, alkalmazni kellene. Először vannak ők, aztán vagytok ti, vagy te, vagyunk mi, s csak legvégül vagyok én.

Nehezen hihető, de sokan vannak, akik ennek szellemében élnek, dolgoznak, alkotnak.

Jó közjűk tartozni.

Juhász Gáborné

Mag-házunk bemutatkozása a lakiteleki Európa Szabadegyetemen

A közösségi művelődés gyakorlati megoldásai keretén belül mutatkozhattunk be Lakitelken, ahol a Mag-ház, annak üzemeltetése és a benne folyó szakmai civil munka kaphatott országos ismertséget. Az előadásorozat nem új keletű, hiszen egy évvel ezelőtt útjára indított szakmai tömörülés (Civil Közösségi Házak Magyarországi Egyesülete) mára ismertté vált a civil közösségek területén.

A konferenciasorozat előadói a hajdani, akkor a helyi társadalmak igényeiből és szükségleteiből szervesen kifejlődött közösségi művelődési tevékenységek mai, megújult variációit mutatják be. Meggyőződésük, hogy a saját kézbe vett (bár népművelőkkel, közösségfejlesztőkkel segített) helyi művelődésszervezés olyan, már elveszített egyéni készségek és képességek kialakulását eredményezi, amelyek birtoklása a jelen kor polgári társadalmában nélkülözhetetlenek. Kezdeményezéseink nem az intézményesített közművelődés még meglévő eredményeinek lebontását, hanem inkább fejlesztését szolgálják különösen ott, ahol már évtizedek óta semmi sincs; a kistelepléseken, a települési perifériákon, a települések mások által elfeledett, vagy lebecsült csoportjai/korosztályai számára.

2007 szeptemberétől kezdtük el kistérségi, jobbára a hajdani

járások területén szervezett „megyejárásainkat”, ahol több olyan szakmai megoldást mutatunk be, amelyeket sikerrel alkalmaznak szerte az országban, és amelyek ott a helyi társadalmi megújulás fontos részévé váltak. Célunk és szándékunk az, hogy a meghívott és jelen lévő települési vezetők (polgármesterek, képviselők, kulturális bizottsági elnökök és tagok), helyi intézményvezetők, tanárok, népművelők, könyvtárosok, civil szervezeti képviselők stb. megismerjék ezeket a korszerű közművelődési, közösségi művelődési, közösségfejlesztői eljárásokat, hogy alternatívát halljanak a náluk szervezett gyakorlatra, avagy ha az már nincs, úgy példát kapjanak felelevenítésének módjaira és eljárásaira.

Komárom koppánmonostori városrészén kialakított Mag-házunk és a benne folytatott (talán) egyedül álló civil együttműködés folyamatos része e rendezvénynek.

Monostori Éva

MAGHASADÁS

ÉLETTÉR Egyesület hírtűjsága

Megjelenik 2 havonta, 1000 példányban

Kiadó: ÉLETTÉR Egyesület

2903 Komárom, Csendes u. 8. Tel.: 34/526-955 E-mail: eletter@novonet.hu

Felelős kiadó: Markóné Tóth Ágnes

Felelős szerkesztő: Kiss Károly

Nyomdai munkák: Print-Kom 2000 Kft.

K&K – azaz Kurultaj és Kéked

A címben rejlő fogalmak az átlagpolgár számára bizonyára keveset mondanak.

Egyesületünk „kemény magja” kiegészülve az osztályközösség-fejlesztésünk két középiskolásával országjárásra indult augusztus elején.

Az első állomásunk a már jól ismert Kunbábony volt. Ezúttal nem a Civil Kollégium, hanem Mészáros Zsuzsánk házikója biztosított számunkra hajlékot. (Köszönet neki a jól tartásért.) A Bábonyhoz közeli Böszötrpuszta volt helyszíne a Kurultaj névre keresztelt nagyszabású rendezvénynek. Előző évben Kazahsztánba utazott egy barantásokból, (ősi magyar harcművészet) lovasíjászokból álló lelkes csapat, akiket vendégül láttak magukat „madjarnak” mondó helyiek. Az idei, hazai, 3 napos rendezvényükre természetesen meghívták távoli rokonainkat is. A média által elhallgatott törzsi találkozóra sok ezer érdeklődő érke-

zett a magyar lakta területekről. Az autók áradata nehézséget okozott a megközelítésben, de az akadály leküzdése után örömmel vetettük magunkat a vásári sokadalomba és néztük meg a sok száz hagyományörző színvonalas bemutatóit.

Puszták, jurták, zászlók, lovak, kürtök, ostorok, dobok, fokesok, harcosok, táncosok ... Tehát minden kellék adott volt ahhoz, hogy másnap is ellátogassunk a találkozóra.

A „szigetelőknek” van mit tanulniuk, mivel ezen az eseményen eldobott szeméttel nem találkoztunk ...

Örömteli, hogy gombamód szaporod-

nak megszerte a hasonló rendezvények. (Ajánlom a www.kurultaj.hu honlap meglátogatását.)

Negyednap útra keltünk és Miskolc érintésével irány Kéked, a Zempléni-hegység lábánál található kislefalu.

Némi logisztikai gondot okozott a megfigyelt autós férőhely, illetve az utazók száma, valamint a tetemes kemping felszerelés végett. Magyarul, négy áldozat a tömegközlekedést választotta. Az előzetesen ismertetett nomád körülmények fogadtak az ismerős egyesület házikójában. A tetszetősnek még csak ígérkező, akkortájt is épülő ingatlan kertjében vertük fel sátrainkat, majd szemrevételeztünk a gravitációs illemhelyet és a napenergiás zuhanyozót. A kikapcsolódást megkönnyítette a téreőr hiánya, valamint a közeli vendéglátó-ipari egység látogatása. Az eredeti tervekben szereplő jurta alapanyag

Kéked, vendéglátóink épülő „Mag-Háza”

előállítására elmaradt, mivel a vendéglátó egyesület e témával foglalkozó tagja gyermekélményt követően azokat a napokat apai örömeinek szentelte. Meglátogattuk azonban a közeli Hollóháza porcelángyárát, melyet - nem a vizitünk miatt - bezárás fenyeget. Ültünk a kisvasúton, valamint bevettük a füzéri várat.

A füzéri várnál

A komfortérzet javítását szolgálta, hogy a kékedi kastélyban a második estétől szaunázással egybekötött fürdőzéseken vetünk részt. Jó hangulatban teltek a közös főzőcskézések, amit csak a kezdeti olimpiai sikertelenség árnyékolta be.

Szép emlékekkel hagytuk el Kékedet is ahová hajdan hintóval jártak át Kassáról. Ezt viszonzásul hazafelé indulva pótoltuk mi is. Némi kitérővel megnéztük a közeli Kassa belvárosát. Erre a legegyszerűbb jelző, hogy pazar. A történelmi közege valóban turista-csalogató, ugyanakkor gyomorfordító volt a benzinkutas, a pénzváltó viselkedése a magyar szó hallatán. Ennek ellenére mi dacból is valljuk a Kurultaj jelmondatát: Magyarnak lenni büszke gyönyörűség!

Ebben a szellemben javaslom, aki teheti, látogassa meg hazánk kevésbé ismert látóivalóit is. Érdemes!

Monostori János

Böszötrpuszta, Kulturtáj

Tábori életkép Kékedben, úgy fiatalosan

„Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért”

Soca az a szlovéniai folyó mely Isonzóként vált ismerté, s amelynek két partján az I. Világháborúban emberek százezrei lelték értelmetlen halálukat.

Kilencven évvel ezelőtt ért véget a Nagy Háború. A történelmi esemény megemlékezése és a hősi halottak emléke ösztönzött bennünket arra, hogy tapasztalatszerző úton vegyünk részt, felkeresve a történelmi helyszínek zömét. Együttműködő partnereink és egyúttal a korszak emlékeinek, hagyományainak őrzését, életben tartását célként megjelölő székesfehérvári Krajczáros Alapítvány volt. Június végén 4 napot töltöttünk el így a hajdani frontvonal látogatásán, ahol méltó kiállítást is rendezhett vendéglátó alapítványunk.

A táj és a terület lenyűgöző, bár akarva-akaratlanul is találkozhatunk a háború emlékeivel. Az ott élő emberek hűségesen őrzik az egykori Isonzó-front szóbeli és tárgyi mementóit. A helyiek, legyen az idős bácsika vagy fiatal vadvízi evezős, a beszélgetés során biztosan megemlítik, hogy az I. Világháborúban itt húzódott a front - serényen mutogatva a hegycsúcsok felé: „Látják? Azokon a sziklákon voltak az osztrákok és a magyarok, onnan pedig az olaszok lőttek!”

Majdnem minden faluban találni egy szépen rendben tartott katonai temetőt, egy emléktemplomot vagy múzeumot. Sokszor azonban a felhőkből előelőbukkanó – amúgy hallgatag – meredélyek és hegycsúcsok az igazán beszédesek. Oldalaikba vágott hadi ösvények, kavernák, erődítmények húzódnak. Szinte el sem hisszük, hogy valaha ezen a csodálatos és barátságos tájon – aknák robbantak, repeszek süvítették és végeláthatatlanul szólt a pergőtűz. Bovec, a szlovén Alpok egyik slágertelepülése, visszafogott hegyi kisváros, amely kedves épületekkel fogadott. Meglepően nagy a nyüzsgés. Sok a fiatal, és zajlik az élet. Mindenhol rafting csónakokat, kenukat kínálnak kölcsönzésre, azonban a városka egyik házában I. Világháborús magánygyűjtemény is látható. A mini-múzeum igazgatója, aki egyben a családi ház gazdája, érdekes tárházát mutatja be a háború fegyvereinek és egyéb eszközeinek. Bovec után Kobarid

a következő fontos állomás, ahol leánderek nyílnak az utcán és a lapos háztetők hosszúkás vörös cserepei árasztanak mediterrán hangulatot. A Kobarid, mint ahogyan a Soca elnevezés se mond sokat hazánk küldöttének. Annál többet azonban a Caporetto név, ugyanis ez Kobarid olasz neve. A Soca- vagy Isonzó környéki települések egyébként olasz és német elnevezéssel is bírnak. Caporetto hadtörténelmi jelentősége óriási. A 12. Isonzói csata után, 1917 novemberében itt törték át a frontot az Osztrák-Magyar Monarchia csapatai, majd ezt követően egészen a Piave folyóig nyomultak előre. Kobaridban található a környék legjelentősebb háborús gyűjteménye. Mintegy tíz esztendővel ezelőtt, egy maroknyi csapat hívta életre ezt a múzeumot, amelyet 1993-ban az Európa

Tanács az év legjobb múzeuma-ként tüntette ki. A kiállítás semmiképpen sem nevezhető átlagosnak. A háborúban küzdő emberről és emberekről beszél, függetlenül attól, hogy milyen mundurban harcoltak. Nem a fegyvereké a főszerep, hanem az általuk okozott testi és lelki sebeké. A bejárati folyosó két oldaláról kőkeresztek és katonák archív fotói néznek szembe egymással – kifejezve azt, hogy a sírok élő embereket takarnak. A múzeum alsó szintje ad helyet az időszakos kiállításoknak. Ott jár-

tunkkor „Halkabban járjon aki él...” címmel fotókiállítást láthatunk a székesfehérvári Krajczáros Alapítvány és győri Széchenyi Egyetem hallgatói gyűjtéséből. A tanulmányút során megannyi katonai temető szegélyezte utunkat, ami nem meglepő, hiszen az Isonzó környékén a háború utáni években mintegy 1612 katonai temetőt számláltak meg a kutatók. Ezek közül azonban többet felszámoltak, egyes sírkerteket pedig „áttelepítettek” az olasz oldalra. A temetőben csaknem 15 nemzet fiai nyugszanak, hiszen ezen a fronton magyarok, osztrákok, németek, olaszok, horvátok, szlovének, bosnyákok, angolok és kis számban amerikaiak is harcoltak, és akkor még nem beszélünk a hadifoglyokról...

A Tolmintól negyven kilométerre, délre, a szlovén-olasz határon fekszik Nova Gorica. A határ olasz oldalán pedig Gorizia (folytatás a következő oldalon)

Temetők

Emlékhelyek

„Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért”

(folytatás az előző oldalról)

(németül Görz). A szlovén részen található város neve és épületei is arról árulkodnak, hogy egykor csak Gorizia/Gorica vagy Görz létezett. Nova Gorica a II. Világháború határrendezése során „alakult ki”. A nagyhatalmak térképrajzolói Berlinhez hasonlóan darabolták fel ezt a várost. A ha-

Fejfák

tárvonalat egy vasúti nyomvonal mentén, illetve annak vasútállomásánál húzták meg. Ennek következtében évtizedeken keresztül egy városi utcácska választott el egymástól két ideológiai rendszert. Érdekes, hogy másfél évvel ezelőtt nemzetközi ifjúsági cserén vettünk részt itt 4 fiatalal, átbeszélve a kettészakított városok helyzetét, s benne a fiatalok jelenét, identitását. De ez egy másik történet volt.

Most más szemmel jártunk ebben a városban. Végigjártuk Doberdó fennsíkját. A Doberdót, a doberdói harcokat, a karszti fennsík irtózatossághát ismernie kell minden magyar embernek, hogy hinni tudjon és bízva bízson népének életvalóságában és létjogosultságában.

Az út során fogalmazódott meg bennünk, hogy idehaza, Koppánmonostor hősi halottai is megérdemlik a megemlékezést. Ők, akik-

nek már talán csak unokái lehetnek velünk, akik ebből a kis településből indultak a „nagy kalandra”, ahonnan aztán soha nem tértek vissza. Értük és minden elesett katona emlékére rendezünk kiállítást 2008. szeptember 19-én a Monostori Erőd tanácstermében, melyre tisztelettel várjuk az érdeklődőket.

Tóth Ágnes

és Kavernák

Németh István

A **Krajczáros Alapítvány** – sok egyéb más mellett - tevékenyen vesz részt a magyar katonák helytállásának emlékeit megőrző helyszínek ápolásában. E célok és az 1914–1918. között folyó harcok 90. évfordulója jegyében 2006. novemberében – Ukančban – reprezentatív küllemű, magyar nyelvű emléktáblát avattak, ami Tóth Lajos ácsmester keze munkáját dicséri, majd ezt követte a temető keresztjeinek felújítása, s ebben az évben indult meg a képen is látható kápolna felújítása. A fehérvári 17-es és 69-es ezredek hagyományait ébren tartó partnereikkel karöltve - e projektbe illesztve - került sor a Széchenyi Egyetem hallgatói által az Isonzó völgyében és a Doberdó fennsíkon készített legszebb felvételekből összeállított kiállítás bemutatására, és a „Karszti kö-

veken járva” című színvonalas útikalauz kiadása, amit később követett a keleti frontot, Galíciát bemutató kiadvány.

Ukanč feújított keresztfái

„Halkan járjon, aki él...”
 „Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért”

Tisztelettel bízjuk és várjuk Önt, 2008. szeptember 19-én 17.00 órakor a „Halkan járjon, aki él...” címmel megrendezésre kerülő kiállításunkra a Monostori Erőd tanácstermében.

Tárlatunkat a 90 évvel ezelőtt véget ért Nagy Háború monostori hősi halottainak emlékére ajánljuk, mely szeptember 23-ig tekintetbe meg.

A kiállítást megnyitja: Fellner Adrienn és Németh István

Élettér Egyesület, Krajczáros Alapítvány

Képzőket képeztünk Egyedülálló segítség a civil szektornak

A Majki Népfőiskolai Társaság többhetes tanfolyam keretében harminc tréner képzett ki, akik a Közép-Dunántúlon, a Felvidéken és a Székelyföldön tevékenykedő civil szervezetek számára fognak tréningeket tartani. A tizennégy magyarországi résztvevő Tatán, a Berta Malomban vette át diplomáját június 18-án.

Ahhoz, hogy a civil szervezetek előre tudjanak lépni, nemcsak az adott ágazathoz szükséges érteniük, hanem tisztában kell lenni a projektervezés, a forrásteremtés, a szervezeti kommunikáció, a gazdálkodás, s számos egyéb menedzsment-feladat ismereteivel is. Természetesen a szervezetek vezetőinek valahol, valakitől el is kellene sajátítaniuk ezen tudást. Sajnos a civil szektorhoz értő, s a helyi sajátosságokat ismerő trénerek terén komoly hiány mutatkozott a Közép-dunántúli Régióban, Székelyföldön és Felvidéken is, ezért vágunk bele a képzéssorozatba. A képzési program vezetője Bereznai Csaba (Majki Népfőiskolai Társaság), segítője pedig

Monostori Éva (Élettér Egyesület) volt.

A Népfőiskola két kurzust indított, a résztvevők 3-4 napos etapokban gyakorlatban ismerkedtek meg – többek között a csoportdinamika, a konfliktuskezelés, a személyes kommunikáció, a prezentáció, a programszervezés fortélyjaival. A programsorozat második részében a hallgatók maguk is képzéseket szerveztek és tartottak a régió civil szervezetei számára. A résztvevők a www.civilkd.hu portálon közlést tesznek az általuk kipróbált és praktikus kiadványban pedig összegyűjtik, s bárki számára hozzáférhetővé teszik a tréningeken használható játékos gyakorlatokat.

Bereznai Csaba

Felnőttképzés a régió szociális területén dolgozóinak

Két évvel ezelőtt kezdtük el annak a programnak a kidolgozását, melyet ez év őszétől indítottunk el. Az Európai Unió pályázati alapjából közel 13,5 millió forint támogatás jutott így a Közép-dunántúli Régió szociális szakterületén dolgozóinak képzésére, továbbképzésére. A kétszer 3 napos bentlakásos tréningeket Siófokon és Zalakaroson tölthetik el a jelentkezők.

Fő célkitűzésünk a partnerség kialakítása és hálózatépítés az azonos szakterületen tevékenykedő intézmények, vállalkozások, önkormányzatok és civil szervezetek között. A folyamat során a két képzési szakaszon túl, egyesületünk folyamatos tanácsadó szolgáltatást biztosít jogi, munkajogi, pszichológiai és munkavállalási szakterületeken. Képzéseinket a Budapesti Konszenzus Alapítvány együttműködésével valósítjuk meg, melyben két kollégánk, Rigó Rozália és Monostori Éva is aktívan közreműködik. A képzési szakasz értékeléseként november végén záró-konferenciát szervezünk, melynek során összegezzük a tapasztalatokat és bemutatjuk a kialakult együttműködéseket.

Cserteg István

Fiatalok, fiatalos felnőttek figyelem!

Keressük azt az agilis, angol nyelven legalább társalgási szinten beszélő és író leendő önkéntesünket, aki a fiatalok nemzetközi tapasztalatcseréit, szemináriumait, táborozásait, illetve a nemzetközi önkéntes fogadási, küldési szakterületet irányítja majd.

Feladatod a kapcsolattartás (rendszerint interneten keresztül) külföldi ifjúsági szervezetekkel és a városban működő középiskolákkal, fiatal felnőttekkel.

Szervezésedben a helyi fiatalok külföldi tanulmányokat, vagy cseréket bonyolíthatnak le. A városban működő civil szervezetek és intézmények leendő külföldi önkénteseinek koordinálását és fogadását irányítod. Szervezed és ápolod a települési, kistérségi, regionális és országos szakmai kapcsolatrendszerünket.

Amit ajánlani tudunk:

- Rendszeres külföldi kapcsolatok tartása személyes jelenléttel,
- Nyelvtudás, szakmai gyakorlat és kapcsolati háló bővítése az ifjúsági munka és az önkéntes szolgálat területén.

A megfelelő munkavégzés eredménye az önkéntes időszak letelte utáni főállású munkaviszony egyesületünkben.

Jelentkezéseiteket egy önéletrajz (megfelelő elérhetőségekkel) és egy kísérő levél (melyben leírod miért érdekel ez a tevékenység) kíséretében juttasd el a következő címekre:

Mag-ház,

2903 Komárom, Csendes u. 8.

eletter@novonet.hu

Tour de Region, avagy túrd a régiót!

Kerékpáros túrával egybekötött tanulmányutat valósítottunk meg, mely során a Közép-dunántúli Régió ifjúsági civil szervezetei látogatták meg egymást, abból a célból, hogy a résztvevők a szakmai fejlesztésüket biztosító és újító célú progra-

mot valósítsanak meg, valamint hozzájáruljanak az ifjúsági munkával foglalkozók között a tapasztalat, szakértelem és a bevált gyakorlatok cseréjéhez, a fiatalok aktív részvételéhez.

A túra során minden állomáshelyen 1-1 napot töltöttünk el, ahol különböző szabadidős programokban vehettünk részt. Így jutottunk el Komárom-Koppánmonostorra is, ahol a Mag-ház és a benne működő civil szervezetek vendégszeretettel éltették.

Kedves Mag-ház!

Köszönjük szépen a szíves vendéglátást! Nagyon kellemes volt itt minden. Fantasztikus, amit Ti itt elértetek. Tökéletesen ki-

pihentük magunkat. Reméljük többször is találkozhatunk még.

További erőt és kitartást kívánunk a munkátok folytatásához!

**Janzsó Ádám és a
Tour de Region csapata**

Volt egyszer egy kemence, bele bújt a kis Bence...

Bele bizony, hogy elhiggye megsült benne a mindennapi kenyere! Nem vernék ilyen nagydobra, ha nem bizonyította volna, hogy nem csak szépet, kerekét sütöttünk, hanem édeset és ropogósat is, amit a 2008 évi Monostori Napok rendezvényén sokan meg is kóstolhattak!

Akkor megígértük, most teljesítjük, leírjuk hogyan készült a finom kenyér.

Az otthoni kenyérsütés mára újra reneszánszát éli, kenyérsütő berendezések, receptek, kemencék és kemencekészítésről szóló könyvek, honlapok sokaságával találkozunk. Viszont más olvasni és áhítani azt a finom frissen sültet, mint hozzálatni és megsütni. Valahogy úgy vagyunk vele, hogy azonnal könnyebbnek, megvalósíthatóbbnak tűnik egy álom, ha ismerünk, látunk, beszélünk olyan emberrel, aki már teljesítette. „- Ha Ő képes rá, nekem is sikerül(het)! „

Mindenkit csak bátorítani tudok, nem ördögösség, hiszen dédanyáink számára ez annyira magától értetődő kötelezettség volt, mint a heti nagymosás!

En személy szerint nem a spórolás végett láttam neki a kenyérsütésnek, mint inkább a kíváncsiság a különleges ízek-, és az adalékmentes táplálkozás iránti elkötelezettség hajtott, illetve az, hogy kenyérsütőt kaptam karácsonyra. El is kezdtem kísérletezni, aminek az lett a legnagyobb felismerése, hogy a kenyérsütő a garázsba került, hiszen a kenyérsütés

Molnár István és Oplaznik Gabriella

legélvezetesebb részét, helyettem ő végezze. Én szeretem érezni a kezemmel a tészta állagát, folyamatában ellenőrzésem alatt tartani a vállalt feladatomat. Bizonyára van, akinek a dagasztással járó munka nem élmény, annál inkább kedveli, ha ezt valaki, vagy valami elvégzi helyette. Nekik ajánlom a kenyérsütő gépet. Géppel hosszabb időbe telik a kenyérsütés, viszont a vele járó tényleges munka kevesebb időt vesz igénybe, hiszen az elején mindent belerakunk, majd három óra múltán kivesszük a kész kenyeret. A kézi kenyérsütés sem időigényes (két óra), mint inkább helyigényes, kissé „szemetes” ötletgazdagságot és pontosságot igénylő tevékenység.

Ne riasszon el senkit, az a hiányossága, ha nincs a kertben, vagy az erkélyén egy kemence, mert sikeresebb egy jó konyhai sütőben kezdeni a sütést, hiszen ellenőrizhetőbb a hőfok, a sütési idő! S ami a legfontosabb, én sem születtem a kemencés sütés mestereként. Nem is olyan régen, talán 2 hónappal ezelőtt tanultam meg a fogásokat a helyben élő Harmati József mesterpéktől.

Kissé bő lére eresztettem személyes kötődésem a kenyérsütéshez, most jöjjön az alaprecept, amit a későbbi Maghasadások hasábjain ízesítünk, trükközünk tovább.

Alaprecept fehér kenyérhez:

- 1 kg (BL – 80) kenyérliszt,
- 1 teáskanál só,
- 1 teáskanál cukor,
- 5 dkg friss élesztő,
- 3-4 dl langyos víz.

A lisztet, a sót, a cukrot egy mély tálba tesszük, ami jó nagy legyen (minimum öt literes), a friss élesztőt alaposan, és egyenletesen rámorzsoljuk, majd a langyos vízzel jól összegyúrjuk, először az ujjaink között, majd a zárt ujjaink végével úgy dagasztjuk, hogy folyamatosan levegős legyen a tészta. Ez a művelet nem tart tovább 10-15

percnél. Miután elkészültünk, kiterítjük lisztes deszkára és mint a leveles tésztát 2x3 felé hajtogatjuk, majd kerekre dagasztjuk kissé lisztezett, letakart tálba 30-35 percig kelesztjük. A kelést követően újra átgúrjuk és meghajtogatjuk, a végén formázzuk és kelesztő vékában (kenyeres kosárba) pihentetjük még 30-35 percig. A pihentetéssel egy időben be kell gyújtani a sütőt, mert a kenyeret 250 C°-on kell a sütőbe tenni. Mielőtt a sütőbe tesszük, vízzel megkenjük a tetejét és bevágjuk. A sütőlemezre, vagy tepsi-re sütőpapírt ajánlok, mert a kenyér „haja” így ropogós lesz.

A következő számban a lisztfajtákról és a természetes adalékokról - mint a pelyhek, magok és korpák - ejtek majd néhány szót.

Kísérleti jelleggel szeptember 13-án és október 11-én felfűtjük a kemencénket úgy, hogy az otthon előkészített kenyeret itt a Mag-házban bárki megsüthesse. 1000-11,00 között lesz kenyérsütéshez megfelelő hőmérsékletű a kemencénk. Ebben az időben én is elérhető vagyok a Mag-házban, esetleg közös kenyérdagasztásra is vállalkozom, amennyiben egyeztetünk legkésőbb a sütést megelőző két nappal. Amennyiben folyamatosan igény mutatkozik, akár hetente teremtünk alkalmat a kemencés kenyérsütésre.

Szeptember 13-án mindenkit várok szeretettel, és kíváncsian várom a kísérletezésekről, az élménybeszámolókat!

Oplaznik Gabriella

SZÜRETI FELVONULÁS ÉS BÁL – OKTÓBER 11.

Ebben az évben immár hagyományos jelleggel kerül megrendezésre a szüreti felvonulás és bál, ahová szeretettel várjuk településünk apraját és nagyját. A korábbi éveknek megfelelően lovasokkal, lovas kocsikkal, hintókkal, traktorokkal, kismotókkal és gyalogosan is végigjárjuk településünk több utcáját, bort, pogácsát és szőlőt kínálva.

A program 14.00 órakor kezdődik a Sportpályán felállított sátorban, egy rövid megnyitóval, majd a Monostori Dalárda bordalaival és a Bogláros Énekcsoporttal, melyet az Újhold régi zene és táncgyűttes előadása követ. A rövid műsorokat követően 14.30-kor gyülekező és elrendeződés, ezt követően indul a felvonulás a következő útvonalon:

Sportpálya – Koppányvezér út – Jászai Mari utca – Kodály Zoltán utca – Aranyember utca – Aprily Lajos utca – Koppányvezér út – Vizimolnár utca – Csendes utca – Koppányvezér út – Radnóti Miklós utca – Újszállási út – Koppányvezér út – Szűnyogvár – Koppányvezér út – Sportpálya

Visszatérést követően vendéglátás és a Garabonciás Néptáncgyűttes műsora következik, melyet Modrovics József és partnerének operettekből összeállított válogatása követ. A napot zenés szüreti mulatság zárja.

A Mag-házban 1000 órától felfűtött kemence várja a hagyományos módon próbálkozó kenyérsütőket. Érdeklődni a sütéssel kapcsolatos a Mag-házban lehet. 14.00 órától pedig őszi játszóházzal várják a gyermekeket. A vendégvárás alatt a receptversenyen kítűnt csülkös, babos káposztával szolgálunk

Mindenkit szeretettel várunk.

Nagyné Czita Tünde

MONOSTORI NAPOK

Ebben az évben, augusztus 16-17-én rendezte meg a Monostori Kulturális Egyesület, a Monostori Napok rendezvény-sorozatát, melyet a hagyományainknak megfelelően immár negyedik alkalommal szerveztünk.

A rendezvény szervezése során fontos szempont volt, hogy minden korosztály számára tudjunk programokat felvonultatni.

Ezeket a napokon a legfiatalabbtól, a legidősebbig mindenki találhatott magának szórakozási lehetőséget.

A rendezvény megnyitójával kezdődött majd a budapesti Tihanyi Vándorszínpad „Igazmondó juhászegény” című mesejátéka következett, amelynek nagy sikere volt a fiatalabb és az idősebb korosztály körében is.

Az agytorna sem maradhatott ki a program sorából, ugyanis rejtvényfejtő versenyre invitáltuk a kedves résztvevőket. A verseny vezetője: Ifj. Fellner Tibor volt, aki egyben a kiötlője is ennek a programnak.

Nagy Nikoletta helyi tehetséges énekes hölgy bemutatkozása következett, aki rendkívüli hangjával elbűvölte a közönséget.

Egyenesen Stockholmból érkezett ide, Koppánmonostorra Steven Taylor Szabó, azaz Szabó István pánsíp művész, aki csodás játékaival és énekkel lépett közönség elé.

Az esti programok 18.30-kor „Barangolás a zene világában” operettől a táncdalig című előadással kezdődött, melyet Horváthné Marika és Modrovics József adott elő, nagy sikerrel. A közönség énekelte, dúdolt és tapsolt...

A nap zárásaként bátra invitáltuk az érdeklődőket, akik a Sanyó-Dudi zenekar muzsikájára hajnalig mulathattak. A bált rövid időre megszakította a tatabányai Hezam El Aluan orientális táncegyüttes műsora.

A délutáni rendezvény ideje alatt megtekinthető volt Szili Ferenc, (helyi tehetséges amatőr festőművész) kiállítása, aki már több éve alkot, de eddig még itt a településen nem mutatkozott be. Most elfogadta meghívásunkat, így a helyiek is megcsodálhatták műveit. A legkisebbeket egész délután virgonckodó játszópark, légvár, és egy traktor is várta.

A másnapi programok 10.00 órakor kezdődtek Nomád bemutatóval, Mózes László és Kerling Tibor vezetésével, akik immár komoly művelői és alkotói e kor hagyományainak. Jurtát állítottak, íjásztattak, és kiscsoportos bontásban előadásokat tartottak.

Az alkotó kedvűeket az ÉLETTÉR Egyesület játszóháza várta ahol, mindenki kipróbálhatta a szövést, nemezelést, agyagozást és egyéb érdekességeket.

A délutánt egy kedves bohóc pár Lili és Lali előadásával kezdtük, akik már több alkalommal jártak nálunk. A gyermekek mint mindig, most is nagy rajongóik voltak.

Saját településén, helyi nagy tehetségünk Koczka Andrea lépett színpadra, aki

hangjával, citera és koboz előadásával bővölte el a vendégeket.

Sokan már ismerték, vagy tudták, hogy településünkön, helyi lakosokból megalakult a Monostori Dalárda, de ezidáig csupán egy rövid ízelítőt láthattak a Szalmaláng-fesztivál kertén belül. Bedecs Ilona vezetésével, egyenruhában, igazán jól összekovácsolódottan léptünk ezúttal színpadra. Nagyon örültünk sikerünknek a helyiek előtt.

Bizonyára sokan ismerik a helyiek közül Matics Mihályt, aki rallyversenyző, de nem tudják, hogy valójában milyen nagyszerű eredményeket ért, és ér el. Akik itt voltak egy rövid interjút láthattak vele, elmesélte hogyan is kezdődött ez a pályafutás és hol tart most. Bemutatta gépjárművét is,

A Monostori Dalárda...

mellyel elérte ezeket az eredményeket.

A nap folytatásaként a tatabányai Capueira együttes két tagja tartott rövid bemutatót a rabszolga harcokat idézve.

Igazi Michael Jackson hasonmást köszönhetünk kicsiny színpadunkon, akiknek fergeteges előadása igazán vonzotta a látogatókat. Az előadás végén egy Földgömb fújódott fel a színpadon, ahová az összes gyermek felszaladhatott és együtt táncolhatott, énekelhetett a művésszel.

Az egész napos programot a 21 GRAMM rock-zenekar előadása zárta.

Vasárnap a rendezvény ideje alatt légvár, virgonckodó játszóparkkal, és bungie jumpinggal is vártuk a résztvevőket.

Nagyné Czita Tünde

... és közönsége

Lovastábor Kunadacson

Az idén is június végén indultunk a lovas táborba Juhászné Szilvi néni vezetésével. Elől mentek a biciklik, utána a csomagok, majd másnap reggel mi is vonatra szálltunk.

Hogy miért mentek a biciklik? - Hogy tudjunk közlekedni a tábor, a lovarda és a strand között.

A jurta és a sátrak hamar talpra álltak a kis tisztáson, és kezdődhetett a tábori élet.

Jurtában az érettebb táborozók kaptak helyet, a zöldfülűek sátrakba költözhetek, az abszolút kezdőket a házban szállásolták el.

A lovak- Nessi, Liza, Holló, Leila, Luca és a többiek- már nagyon vártak bennün-

Szépe Vivien

ket, és örömmel láttuk, hogy Robi bácsi, a gazdájuk sem adta fel a reményt, hogy

megtanulunk lovagolni.

Az ijesztgetős éjszakai séta, a parasztolimpia nem mindennapi feladatai, a tréfás társasjátékok és a közös locsolkodások kellemes emlékeivel tértünk haza egy hét után.

Az állomáson így búcsúztunk egymástól: Jövőre veletek ugyanitt!

Horváth Márk, Ákos és Zora

Czita Virág

A pekingi betyárok

Az olimpia zárása óta különféle média szereplőivé vált három komáromi fiatal: Füzi Gábor, Sebestyén Balázs és Vizeli Csaba. Ezt a hirtelen jött népszerűséget egy

nyertek egy más világba, részesei lehettek a világ legnagyobb sporteseményének, ahol többek között a legelső magyar aranyérmét is láthatták élőben.

Füzi Gábor, Vizeli Csaba és Sebestyén Balázs

interneten is megjelent fotónak köszönhetően, melyben a pekingi Madárfészek stadion gyepén állnak kezükben Komárom zászlóval. Történetüket már sokan, sokféleképpen leírták. Nálunk itthon vannak a fiúk, így az élményeikről egy kicsit másképpen meséltek. Mi ezekből szemezgettünk pár dolgot.

Az minden szavukból kiderült, hogy óriási élményben volt részük. Bepillantást

„Nagyon sok versenyen voltunk, láttuk a női kézilabdacsapat mérkőzéseit a negyedöntőtől a bronzmeccsig, voltunk a Madárfészekben, ahova mindenképp szeretnénk volna menni. Több száz magyarral együtt belógtunk a női vízilabda elődöntőre, láttuk a hihetetlen férfi öttusa lovaglás számát, és jelen lehetünk a kajak-kenu versenyek 1000 m-es döntőin is.” – mesélte Vizeli Csaba.

Ezek közül a legmeghatóbb természetesen az első magyar aranyérem volt. A Himnusz közös éneklése, de a legnagyobb élmény a magyar-román kézilabda mérkőzés volt, ahol a közönség és a csapat egymásra találásának nagyszerű perceit élhettük át egy fényes győzelem keretén belül.” – vág közbe Füzi Gábor.

A fiúk rengeteg olimpikkal is találkoztak, készítettek közös képet Cseh László-

val, Kozmann Györggyel, Kiss Tamással, a „kézis” lányokkal, és Fodor Zoltánnal. Mint a médiában is olvashattuk Ronaldinhoval is összefutottak, de a vele készült fotó az „eltűnt” fényképezőgépben maradt...

Lenyűgözte őket a város, a rengeteg önkéntes, az építészeti csodák hada és maga a város is. A versenyek mellett azért igyekeztek megnézni nevezetességeket is, bár ez a „hatalmas távolságok miatt nem volt egyszerű”. Jártak a Nagy Falnál, a Tiltott Városba, és az egyik turisták által legtöbbször látogatott helyen az Izeq utcájában. „Itt az utcai bódékban mindenféle különleges ételt ki lehetett próbálni. Mi Balázssal ettünk skorpiót, százlábút, selyemhernyót, bárány herét, a bárány nemi szervét, a tengeri csillagot és tengeri sünt is. Ezek közül a skorpió volt a legfinomabb.” – számolt be a kínai konyha tapasztalatairól Gábor. Csabi elmondása szerint ő nem igazán bírja a reform ízeket, így ő volt az, aki megörököltette ezeket a pillanatokat.

Aki további élményekre is kíváncsi, azt a fiúk sok szeretettel látják a szeptember 16-án 18.00 órakor a Városháza Dísztermében kezdődő élménybeszámolójukra, ahol Sidi Péternek és edzőjének, Kisvárdai Istvánnak, valamint reményeik szerint a szlovák ezüstérmes kajaknégyes tagjainak is fel lehet tenni kérdéseket.

Kiss Károly

Mikolasek Zsófia Könyvek birodalma

Sally Grindley: Kilocsant víz

Ebben a műben egy 11 éves kínai kislány, Lu Sze-jen maga mondja el visszaemlékezéseit. A kislány meséje nyomán pedig egy olyan egzotikus és távoli világ nyílik meg, ami egy európai számára – ha nem járt ott – csak nagyon hozzávetőleges elképzelés lehet. Az egyes szám első személyű elbeszélő technika biztosítja, hogy betekinthesünk a szereplő belső világába, a történetet az ő szemszögéből éljük át, és a gyermeki nézőpont segítségével közelebb kerülünk az eseményekhez. (11-13 éveseknek)

Békés Pál: Doktor Minorka Vidor nagy napja

Doktor Minorka Vidor és a nyári szünidejét a nagyménjénél töltő kislány képtelen és izgalmas kalandokba keveredik egy budapesti piacon, a zöldeges kofák és halasok, hentesek piacért folytatott csatájába. Legyen elég ennyi előzetesnek! (8-10 éveseknek)

MAGHÁZ ROGRAMAJÁNLO

- Szeptember 13. 16.00 óra „A szőlőfürttől a boros pincéig”** Szőlő feldolgozása a Mag-Házban. Szőlőből készített édességek, finomságok kóstolása.
- Szeptember 20. 14.00 óra „Sem gyűlölettel, sem erőszakkal”** – Eszterházy János emlékére Felvidéki Kitelepítettek és Deportáltak VII. Országos Találkozója Észak-Komárom, Református templom. (Kecskés László Társaság)
- 2008. szeptember 20. 10.00 óra Az egykori szekeres gazda családok találkozója** az Észak-komáromi Református Templomban. (Kecskés László Társaság)
- Szeptember 22-24. „Partnerség és hálózatépítés”** a Közép-dunántúli Régióban – HEFOP-2.2.1. által támogatott képzési modul Siófokon.
- Szeptember 22-29. Állampolgári Részvétel Hete** rendezvénysorozat. (Részleteket lásd a hírújság „Mi teszünk egy részt az egészséghez” című írásában.)
- Október 6. 18.30 óra A „Költő visszatér”** című jubileumi előadás, - Petőfi Sándor szerepében Varga Miklóssal - Ácson a Sportcsarnokban. Utána Kormorán Koncert a Magyarock Dalszínház szervezésében.
- Október 10. 19.00 óra „Will Shakespeare, vagy akit akartok”** című musical Nagyigmádon a Magyarock Dalszínház szervezésében.
- Október 11. Szüreti felvonulás és bál** a Monostori Kulturális Egylet szervezésében a koppánmonostori Sportpályán. 10.00 órától kemencés kenyérsütés, majd 14.00 órától gasztró vendéglátás (csülkös, babos káposzta bográcsban) és játszóház a Mag-házban.
- Október 10. 19.00 óra „Will Shakespeare, vagy akit akartok”** című musical Érsekújváron a Magyarock Dalszínház szervezésében.
- Október 13-15. „Partnerség és hálózatépítés”** a Közép-dunántúli Régióban – HEFOP-2.2.1. által támogatott képzési modul Siófokon.
- Október 20-22. „Partnerség és hálózatépítés”** a Közép-dunántúli Régióban – HEFOP-2.2.1. által támogatott képzési modul Siófokon.
- Október 25. 14.00 óra „A szőlőfürttől a boros pincéig”** Szőlőlé készítése és kóstolása a Mag-Házban.
- Október 31. 15.00 Zsibvásár és bolhapiac** a Világtakarékossági napon.

„Színpad a nagyvilág, mennyen s poklon át..”

A címben felfedezhető idézet Bródy János tollából származik, de valóban értelmezhető mindennapjainkra, s a Magyarock Dalszínház életére is. 2002-es alakulásuk óta folyamatos küzdelmek során sikerült rangot kivívni maguknak, s tényleg életünk részévé vált a színház. Fő törekvésünk olyan darabot választani bemutatónak, amely valami pluszt, valami különlegeset hozhat a társulat életébe.

Várkonyi Mátyás és Bródy János egy főiskolai felkérés kapcsán kezdett el foglalkozni William Shakespeare életével még a 90-es évek második felében. A főiskolai bemutató végül elmaradt, helyette 1997-ben a Madách Színházban mutatták be a „Will Shakespeare, vagy akit akartok” című musicalt. Az előadást két évad után az átépítés előtt álló színház levette a műsorról, hányatott sorsát élte. A Magyarock Dalszínház már közel három éve tervezte

Kuczmann Ágnes, Gábor Sándor, Másik Lehelt, Tihanyi Dániel és Vojvoda Miklós

a bemutatót, de különböző okokból ez mindig meghiúsult. Hosszas előkészület után az idei Reneszánsz emlékévé tűnt a legmegfelelőbb időpontnak a premierre.

Vizeli Csaba és Bakó Gábor rendezők többször is egyeztettek a szerzőkkel, amelynek köszönhetően a darabba új jelenetek kerültek, többet átdolgoztak a történet gördülékenyebbé tétele érdekében. „Igazán büszkeséggel töltött el minket, hogy a magyar zenés színjátszás kiváló szerzői partnerként tekintettek ránk, és elfogadták javaslatainkat” – mondta el Vizeli Csaba.

A Kultsár iskola tornatermében egész júliusban zengett az ének, a lelkes társulat éjt nappallá téve készült a nagy

Pusztai Gábor, Sós Gabriella, Nagy Dorina, Vojvoda Eszter és Tihanyi Dániel

feladatra. Bakó Gábor kiváló pedagógiai érzékkel, s remek táncos kvalitásait megmutatva, jó hangulatú táncos foglalkozásokat vezényelt, melyet kicsik és nagyok egyaránt nagy lelkesedéssel végeztek. Bárki, aki ellátogatott a próbákra, érezhette, hogy itt valami igazán nagy dolog van készülőben. Ezt kiemelték a szerzők, akik alkotó részt is vállaltak a próbafolyamatok alatt, hiszen többször tiszteletüket tették Komáromban, javaslataikkal, észrevételeikkel is segítve a munkánkat.

A bemutatót az Észak-komáromi Tiszti Pavilon udvarán található Amfiteátrum színpadán tartottuk a szerzők jelenlétében. Előadásunk még a Dalszínház rajongótáborát is meglepte. Igazi, nagyszínpadi produkciót láthatott a közönség. A Globe Színházat jelképező díszletek között folyt a játék, melynek minden pillanatában érződött, hogy komoly, tudatos munka áll mögötte. A látványos tánctételeket, énektételeket zúgó taps követte. A történet nagyban hasonlít társulatunk sorsával. Megküzdve a viszontagságokkal, de egyben kiállva saját magunk által elképzelt céljainkért.

A szereplőválasztások telitalálatok voltak, szinte mindenki lubickolt szerepében. A „szakértő-kötözködő” szemek persze találhattak apró hibákat, melyet Bakó Gábor is látott. Igyekszünk ezeken javítani, de összességében igazán emlékezetes, szép színházi élményt adott mindenkinek az előadás. Nehéz lenne felsorolni mindenkit aki a színpadon volt, hiszen valamennyien megérdemelnék a dicséretet. Azonban külön ki kell emelni a Willt játszó Szűcs Józsefet, aki nagyon jó érzékkel hozta a sokszor té-

Végh Edina, Jádi Klarissza, Németh Nikolett és Monostori Mátyás

pelődő, önmagával is elégedetlen főhóst. Molnár Árpád cinikus, köpönyegforgató udvari intrikusa, Balogh Attila „szerzősztárja”, a két főszereplő lány Kuczmann Ágnes és Végh Edina lányos-fiús játéka, a színeseket játszó (Gábor Sándor, Orbán Viktor, Szakács Péter, Szakács Tibor, Vojvoda

Vizeli Csaba, Várkonyi Mátyás, Bródy János és Bakó Gábor

Miklós) csodálatos táncai, élményszerű megjelenései, Tar Gabriella hatásos kocsmai parádéja, mind-mind fénypontjai az előadásnak. A Dalszínház új szereplői (Pekarik Katica, Tihanyi Dániel, Pataki Csaba) gyorsan beilleszkedtek társulatunkba, s jól vizsgáltak a színpadon. A társulat egésze, a táncosok pedig kiválóan teljesítettek. Szándékosan hagytam a végére Másik Lehelt, aki már sokadszor kápráztatta el a közönséget. A transzvesztita hajlamokat mutató gazdag nemes, Lord Seal szerepében egyszerűen uralta az előadást. Élmény volt hallani, látni.

S, hogy mindehhez mit szóltak a szerzők? Az örömtől sugárzó arcú Bródy János már a szünetben elmondta: „Végre értem, hogy ez a darab igazán miről is szól!” Talán ennél jobb kritikát nem kaphat egy társulat.

Folytatás október 10-én Nagyigmádon, október 17-én Érsekújváron, illetve készítjük az előadás legjobb dalaiból összeállított cd-t sztárvendégekkel. Ha elmulasztották, ezúttal ne hagyják ki. Meglátják, meghallják és bizton megszeretik.

Szűcs József és Tar Gabriella